

Motion till riksdagen

1988/89:So295

av Björn Ericson m.fl. (s)

Stödet till vissa organisationer

De statliga bidragen till organisationer som bedriver socialt gemenskapsarbete med utsatta grupper har under den senaste 10-årsperioden urholkats. Bl.a. har de s.k. grundbidragens årliga höjning legat under inflationsnivån.

Verksamheten har samtidigt ökat i flera av dessa organisationer. Vi tänker då på klientrörelsen (Länkarnas olika organisationer, Alro, Riksförbundet för social och mental hälsa), men också på handikapprörelsen och Verdandi.

1982 trädde den nya socialtjänstlagen i kraft. I denna föreskrivs att samhället har ett ansvar när det gäller stöd och samverkan med folkrörelser som arbetar i socialtjänstens anda. Kommunerna fick ett klart uttalat ansvar att stödja dessa organisationer. Tyvärr kan man i dag se att kommunerna av olika anledningar inte följt upp dessa strävanden tillräckligt.

Vi vet av erfarenhet att det behövs påtryckningar och förhandlingar med kommunerna för att dessa skall prioritera detta stöd i den kärva ekonomiska situation många befinner sig i. De lokala organisationerna behöver stöd för detta arbete från sina riksorganisationer.

Det är därför en statlig uppgift att se till att de centrala förbunden får möjlighet att utvecklas.

Dessa socialt arbetande organisationer gör ett för samhället mycket viktigt arbete. Med ett tillräckligt stöd från staten och kommunerna skulle de dessutom kunna ta på sig ett utvidgat arbete och bygga ut sin verksamhet ytterligare.

Den av regeringen tillsatta folkrörelseutredningen har tyvärr avstått från att göra prioriteringar och lägga förslag som särskilt berör detta viktiga område. Det gäller t.ex. verksamhet som når

- ensamstående föräldrar med heltidsarbete och lite tid för barnen
- kvinnor i utsatt situation (misshandel, ensamhet, missbruk)
- män med missbruksproblem
- barn och ungdomar som är eller är på väg att slås ut från skolan
- ungdomar som hamnat i kriminalitet
- arbetslösa, dvs. långtidsarbetslösa som inte kommer in på arbetsmarknaden av sociala skäl
- socialbidragsberoende

Eftersläpningen i bidragen till organisationer med nämnd verksamhet, gör att en rejäl satsning som ger organisationerna möjlighet att ta sig an nya uppgifter, nya målgrupper och utveckla sitt arbete, är ytterst nödvändigt. Detta för att medverka till att avlasta samhällets socialtjänst.

Hemställan

Mot. 1988/89

So295

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om bidrag till vissa riksorganisationer,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av medverkan till att kommuner med låg skattekraft och med därmed sammanhängande större sociala problem får bättre möjligheter att stödja organisationers sociala frivilliga insatser i enlighet med socialtjänstens mål.

Stockholm den 24 januari 1989

Björn Ericson (s)

Christina Pettersson (s)

Ines Uusmann (s)

Sylvia Pettersson (s)